

Društvo energetičara Osijek u obilasku mjesta sjećanja u Vukovaru.

Jedne kišne listopadne subote su članovi DE Osijek bili u gradu posebnog pijeteta, na i jedinom, Vukovaru.

Obilazak brojnih mjesta sjećanja započeo je ulaskom u muzejski dio Bolnice Vukovar.

U Bolnici je u podrumskom dijelu, zamrznuto vrijeme vrijeme ratnih strahota u domovinskom ratu 1991 god., koje su proživjeli bolesnici, ranjenici i osoblje bolnice.

Između desetak službenih iskaznica tadašnjeg osoblja bolnice nalazi se i iskaznica zadnjeg tehničkog rukovoditelja Bolnice, Ivan Bainrauch, dipl.ing.str.

Kolega Ivan je zarobljen i odveden iz bolnice sa svojim suradnicima, vozačima, mehaničarima, laborantima, energetičarima

na pustaru Ovčara, odakle nije bilo povratka, ... osim za jednog zatočenika, da se istina ne zatre i pravda, ma kad bilo, izvan.

Ivana sam našao i u Spomen Domu Ovčara, bivši poljohangar je transformiran u mračnu sobu s instalacijama koje asociraju na

stradanja ratom, uz spomen na sve žrtve s tog mjesta.

Ivan je u beskrajnoj spirali projiciranoj na sredinu mračne sobe postao vječan.

Uputili smo se prema mjestu posljednjeg smiraja Ivanova, na Memorijalno groblje Vukovar.

Grobno polje za inženjera Ivana i tu sam našao. Ovo kulturno mjesto obilježava monumentalna skulptura patiniranog križa kiparskog para, autora Đurđice i Tomislava Ostoja.

Ne postoji niti drugi niti prikladniji artefakt za vukovarske žrtve, do upravo ovog i ovakvog.

Sama providnost je autorima podarila imaginaciju za ovo veličanstveno djelo, jer to vukovarske žrtve zaslužuju.

U popodnevnim satima grupa energetičara je kućala i vukovarsko pivo na ušću Vuke u Dunav.

Svaki put kada dođem na na ovaj dio vukovarskog i etalita, pomislim da upravo ovdje "Dunav ljubi nebo."

Kako je možda ne najkraći, ali svakako najljepši put iz Vukovara u Osijek, preko Erduta, to smo se uputili u Erdut.

Obilaskom podruma i kućalice Erduskih vinograda pozdravili smo Dunav s najljepšeg vidikovca ispred

Erdutske tvrđave.

Vraćamo se u Osijek s razvedrenim nebom, kao da je naš pozdrav Dunavu izmamio i sunce.

Jedino je među energetičarima nedostajao Ivan,

moj kolega s kojim sam studentsku zagrebačku sobu dijelio dvije godine. Slike možete pogledati ovdje .